

διὰ φυσικῶν ἔρευνῶν, δτὶ ὁ καιρὸς οὕτος τῆς ἀποψύξεως δὲν προβαίνει κατὰ λόγον ἀπλοῦν πρὸς τὸ μέγεθος, ἀλλὰ κατὰ τὸ τετράγωνον αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσωμεν ἐμπροσθέν μας κεψένας τρεῖς πεπυρακτωμένας σφαίρας κανονίου, ὃν ἡ μὲν τρίς, ἡ δὲ δις εἶνε τῆς τρίτης μεγαλειτέρα, κατὰ τὸ προμνημονεύθεν ἀξιωμα διὰ νὰ ἀποψυχρανθῶσι μέχρι τοῦ μηδενικοῦ, θὰ ἔχρειάζοντο ἡ μὲν πρώτη ἐννέα φοράς, ἡ δὲ δευτέρα τέσσαρας φοράς περισσότερον χρόνον, παρὰ τὴν τρίτην, τὴν μικροτέραν πασῶν.

Τοιοῦτο τι φαινόμενον παρατηροῦμεν πραγματικῶς καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ ἥλιος εἶνε ἀκόμη σφαῖρα πεπυρακτωμένη, ἐν ᾧ οἱ πλανῆται, τοὺς δόποιους ἔνεκα τῶν ἐπανειλημμένων φωτεινῶν κρίσεων των δυνάμεων νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀσθενεῖς καὶ γεγηρακότας ἀστέρας, ἐκπέμπουσι, σχεδὸν ἀνεξαρέτως, φῶς ἐρυθρόν. Τὸ φοβερὸν ψῦχος τοῦ στερεώματος περιώρισε τὴν θερμότητά των εἰς ἀπλῆν μόνον ἐρυθρᾶν λάμψιν, ἐν ᾧ ἡ γῆ, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι μικρότεροι πλανῆται ἀπεπάγγησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των ὅλοτελῶς.

Αἱ κηλίδες τοῦ ἥλιος ἀποδεικνύουσι καὶ αὐταὶ τὴν ἐπενέργειαν τοῦ εἰςδύοντος ψύχους, ἐπὶ ἀλλῶν δέ, πρεσβυτέρων τὴν ἥλικιαν, ἀπλανῶν ἀστέρων διὰ τῆς ἐπενεργείας ταύτης σχηματίζονται ἐπὶ τῆς πυριφλεγοῦς καὶ ῥευστῆς ἐπιφανείας μεγάλαι πλέονται νῆσοι ἐκ λάβας, αἴτινες ἀποτηγνύμεναι θ' ἀποτελέσωσιν ἡπείρους, διακρινούμενας ὡς ἀμαυράς κηλίδας ἐν μέσῳ τῆς ἀκτινοβόλου θαλάσσης τοῦ πυρός. Φαντασθῶμεν τὸ σῶμα τοῦτο εἰς τόσην ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν, ὡς τε νὰ φαίνεται μόνον ὡς τι φωτοβόλον σημεῖον, φαντασθῶμεν προέστι, δτὶ τὸ σημεῖον τοῦτο κινεῖται περὶ τὸν ἄξονά του, ὡς πάντα τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα, τούτου ὑποτεθέντος θὰ φαίνεται εἰς ἡμᾶς τὸ φῶς κατὰ διαφόρους περιστάσεις διάφορον, διότι ὅτε μὲν θὰ μᾶς δεικνύῃ τὴν ἐπιφανείαν τῶν πυριφλεγῶν ὠκεανῶν του, ὅτε δὲ τὴν σκοτίαν τῶν ἀποπαγεισῶν ἡπείρων του. Ἄλλ' ἡ ἡμίρρευστος εἰςτέτι μάζα τῶν τελευταίων τούτων, ἔνεκα τῆς στροφῆς τοῦ ἀστέρος περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα, κατ' ἀνάγκην θὰ συμπυκνύσται ἀπὸ τῶν πόλων πρὸς τὸν Ισημερινόν, οὕτω δὲ ἀδιακόπως θὰ συμβαίνωσι μεταστάσεις καὶ μεταβολαὶ τοῦ σχήματος τῶν ἡπείρων τούτων, αἴτινες θὰ ἐπιφέρωσι συνεπάσις καὶ διαφόρους ἀνωμαλίας κατὰ τὰς φωτεινὰς περιόδους τῶν ἀστέρων τούτων.

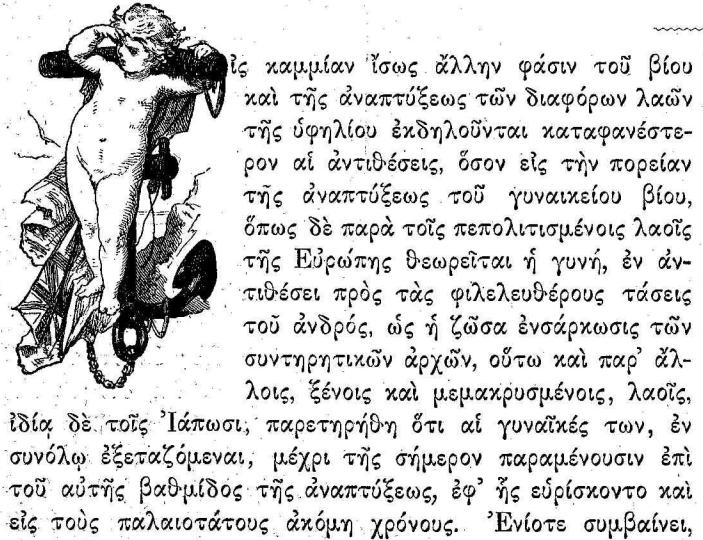
'Ἐν μᾶλλον προβεβηκίᾳ ἥλικια ὁ σκοτεινὸς θώρακις θα ἔξαπλωθῇ βαθμηδὸν καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν καὶ θὰ περικαλύψῃ πανταχόθεν τὸν ἀποναρκούμενον καὶ ἀποθηγήσκοντα ἀστέρα. Τὸ φῶς του ἀποσβέννυται. Ἡ ἀποστολή του ἔξεπληρωθή, οὐδὲν δὲ σήμειον ἀναγγέλλει εἰς τοὺς ἐν τῷ στερεώματι συζῶντας τὴν ὑπαρξίν του. Ἐχάμη καὶ ἐλησμονήθη εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαντα ὁ νεκρὸς οὗτος ἀστήρ.

Καὶ τοιοῦτοι πάντως ἀπειράριθμοι ὑπάρχουσιν. Ἐπειδὴ δῆμος οὐδεμία φωτεινὴ ἀκτὶς προδίδει τὴν ὑπαρξίν των, διὰ τοῦτο θὰ μείνωσιν αἰωνίως ἄγνωστοι εἰς τὰς ἀνθρωπίνως μύωπας αἰσθητούσι μας.

'Ἐνίστε — καὶ τοῦτο σπανίως συμβαίνει ἐν τῷ οὐρανῷ — ἀναδύει αἴφνις ἐν τῷ ζοφερῷ στερεώματι νέος ἀστήρ καὶ φωτίζει τὴν ἀπέραντον νύκτα διὰ τοῦ λαμπροῦ φωτός του, οὐχὶ ὡς διάττων τις ἀστήρ μετὰ σπασμωδιῆς ταχύτητος παρελαύνων ἐμπροσθεν τῶν ἀλλων ἀστέρων, οὐχὶ ὡς τις ὀρούλιμος, ἀφανίζομενος πρὸν ἡ προφάση ν' ἀναδύῃ, ὅλλ' ὡς ἀληθῆς ἀστήρ, μένων ἐν τῇ ἀρχικῇ θέσει του καὶ ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἀστερισμοῦ, ὅπου καὶ ἀνεφάνη αἴφνιδίων, καὶ μάλιστα τόσον αἴφνιδίων ὡς τε οὐδενὸς ἀνθρώπου ὀφθαλμὸς κατωρθωσεις νὰ τὸν παρατηρήσῃ καθ' ἣν αἱριβῶς στιγμὴν τὸ πρῶτον ἀνέλαμψε. Παρετήρησαν μόνον καὶ ἀπέδειξαν συγχρόνως μετ' ἀπορίας, δτὶ καθ' ὡρισμένην νύκτα ἦτον ὁρατὸς εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα, ἐν ᾧ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης ἔχαινεν ἀπέναντι μας ἡ ἀβύσσος τοῦ κενοῦ.

'Ἐγένετο ἄρα γε ἐκταῦθα ἀπροσδόκητός τις δημιουργικὴν πρᾶξις, καθ' ἣν ἡ ἀκαταμάχητος τοῦ σύμπαντος δύναμις, ἡ γενικὴ τῆς ὅλης ἔλεως ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐπλασεις κόσμου ἀκτινοβόλον, δεῖται κατὰ τὴν συνήθη τῶν πραγμάτων φορὰν μετὰ αἰῶνας μόνον ἡδύνατο νὰ γεννηθῇ; — "Οχι· τοιοῦτο τι δὲν συνέβη, διότι αἱ παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν „νέων τούτων ἀστέρων“ μᾶς διδάσκουσιν ὅτι μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου ἡ λάμψις τοῦ ἀρτὶ ἀναφλεγέντος ἀστέρος ἐλαττοῦται καὶ ἔξαφανίζεται πάλιν εἰς τὸ βαθὺ τοῦ στερεώματος σκότος. Τὰ βραχύβια ταῦτα φαινόμενα δὲν προδίδουσι τὴν γέννησιν νέων ἀστέρων καὶ νέων κόσμων, ἀλλ' ἐνεὶ ἡ τελευταία ἱκμᾶς τῆς ζωῆς, ὁ τελευταῖος σπινθήρ, μετ' ὃν ἐπέρχεται ἡ φοβερὰ καταστροφή, τὸ τέλος ἐνὸς κόσμου.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ιε καμμίαν ἵσως ἄλλην φάσιν τοῦ βίου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων λαῶν τῆς ὑφηλίου ἐκδηλοῦνται καταφανέστερον αἱ ἀντιθέσεις, ὅσον εἰς τὴν πορείαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ γυναικείου βίου, ὅπως δὲ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς τῆς Εὐρωπῆς θεωρεῖται ἡ γυνή, ἐν ἀντιθέσεις πρὸς τὰς φιλελευθέρους τάσεις τοῦ ἀνδρός, ὡς ἡ ζωὴ ἐνσάρκωσις τῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν, οὕτω καὶ παρ' ἄλλοις, ζένοις καὶ μεμακρύσμένοις, λαοῖς, ἐδίᾳ δὲ, τοῖς Ἰάπωνις, παρετηρήθη δτὶ αἱ γυναικές των, ἐν συνδλοφῷ ἔξεταζόμεναι, μέχρι τῆς σήμερον παραμένουσιν ἐπὶ τοῦ αὐτῆς βαθμίδος τῆς ἀναπτύξεως, ἐφ' ἡς εὑρίσκοντο καὶ εἰς τοὺς παλαιοτάτους ἀκόμη χρόνους. Ἐνίστε συμβαίνει,

ἐννοεῖται, γενναιοτέρα τις καὶ τολμηρὰ καρδία νὰ ἐκφράσῃ τὸν πόθον, δπως συμμετάσχῃ τῶν μεγάλων μεταβολῶν, ἀς οἱ νεώτεροι χρόνοι ἡνάγκασσον καὶ αὐτὸ τὸ Ἱαπωνικὸν ἔθνος νὰ μοστῇ, ἀλλ' αἱ παθητικαὶ αὖται κινήσεις καὶ δρμαὶ εἰς τόσον μεμονωμέναι, ἐκδηλοῦνται μετὰ τόσης δειλίας, ὡς τε ἀχρι τοῦ νῦν οὐδεμίας ἔτυχον προσοχῆς καὶ ὡς λεπτοὶ καὶ ἀφανεῖς ἀχυροκάλαμοι εἴσαφανίζονται εἰς τὸ δρμητικὸν ρέεμα τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ βίου. Αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν οὐδόλως εὔχονται νὰ ἐπέλθῃ μετατροπή τις σπουδαία εἰς τὴν κατάστασίν των, ἡ δὲ ἀρχαία ἔξις κατέστησεν εἰς αὐτὰς ποδητὴν καὶ προσφιλῆ τὴν ἀνευ δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων ὑπαρξίν των, οὐδεμίαν δὲ ἀλληγ. ζωὴν ἀπαιτοῦσι νὰ διαγάγωσι, παρὰ ἐκείνην ἡν διήγαγον αἱ μητέρες καὶ αἱ προμήτορές των, εὐχαριστούμεναι μόνον, ὅταν δύνανται νὰ μηρετῶσι καὶ νὰ θεραπεύωσι τὸν ἀνδρα, καὶ ἀποστρεφόμεναι

ναι πᾶσαν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἀσχολίας τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἰαπωνῶν, τὴν σῆμαρον τούλαχιστον, πρὸς πάντα τὰ βιωτικὰ ζητήματα μένουσι ξέναι, ἀποφεύγουσι μετὰ φόβου οἰονδήποτε νεωτερισμόν, ἢ μετ’ ἀγανακτήσεως τὸν ἀποδοκιμάζουσι καὶ θέλουσιν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ διατηρῶσιν ἀλώβητα καὶ ἀσινῆ τὰ παλαιάκαι ἐριζωμένα ἔθιμα τῆς φυλῆς των. Καὶ πραγματικῶς τὰ πλάσματα ταῦτα, ἀδιάφορον ἀνδρικῶσιν εἰς τὰς ἀνωτάτας ἢ εἰς τὰς κατωτάτας τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀδιάφορον ἀνήνε πλούσια ἢ πτωχά, πάντοτε στρέφονται περὶ τὸν αὐτὸν στενὸν

ΙΑΠΩΝΙΣ ΜΗΤΗΡ.

κύκλον, ἐν ᾧ ἔκπαλαι ἔκινοῦντο, οἱ μόνοι των δὲ πόθοι, δῆλαι των αἱ προεπάθειαι συγκεντροῦνται εἰς δύο τινά, πρῶτον εἰς τὸ ν' ἀρέσκωσιν εἰς τὸν ἄνδρα, καὶ δεύτερον δι' ὅλων τῶν δυνάμεων των νὰ ἔργασθωσι καὶ νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς εὐεξίας τῶν τέκνων των.

Εἶναι περιττὸν πλέον νὰ τονισθῇ, διτὶ ἡ τελευταία αὕτη ἴδιότης τῶν Ἰαπωνῶν ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἀνεκτίμητον προτέρημα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν Ἰαπωνῶν. Ή στοργὴ τῶν γονέων καὶ ἰδίᾳ τῆς μητρὸς πρὸς τὸ τέκνον, ἢ ἀφοσίωσις τούτου πρὸς τοὺς γεννήτορας καὶ ἰδίᾳ πάλιν πρὸς τὴν μητέρα, προκαλεῖ πολλάκις τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ ξένου. Ή ἀρετὴ ἀμτη, μφ' ὅλας τῆς τὰς φάσεις, ἔξυμνεῖται καὶ ἔγκωμιάζεται ἐν δημάρδεσι δηγγήμασι καὶ ἐν θεατρικαῖς παραστάσεσι, καίτοι δὲ ἀφ' ἑτέρου δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ τὴν πολλάκις ἐπικρατοῦσαν Ἰαπωνικὴν ἐπιπολαιότητα, δὲ λαὸς ὅμως ὀπωδήποτε φαίνεται ἀληθῶς ἐμφορούμενος ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ταύτης. Οὕτω π.χ. μεταξὺ τῶν μᾶλλον διαδεδομένων καὶ προσφιλῶν φιλολογικῶν προτίντων συγκαταλέγεται καὶ βιβλίον τι, τὸ δποῖον ἐν εἴκοσι καὶ τέσσαρις διηγήμασιν ἐκθειάζει εὑγνώμονας υἱούς, ποικιλο-

τρόπως ἐκδηλώσαντας τὴν πρὸς τὰς μητέρας τῶν στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ηλικίας τῶν τὰ τέκνα τρέ-

ΚΟΜΜΩΣΙΣ ΙΑΠΩΝΙΔΟΣ.

φονται ἀποκλειστικῶς ἐπὸ τῶν μητέρων των, αὐτὸς δὲ δὲ τρόπος, καθ' ὃν τρέφεται ὅλον τὸ ἔθνος, ἐπιβάλλει τὴν ἀποφυγὴν ζωτικοῦ γάλακτος, διότι οἱ Ἰαπωνες ἐν γένει αἰσθάνονται ἀποστροφὴν πρὸς τὸ εἰδος τούτο τῆς τροφῆς, ἐπομένως δὲ οὕτε γαλακτοφόρα ζῷα τρέφουσιν. Όμοιως δὲ πᾶσα Ἰαπωνίς τὸ θεωρεῖ ἀποτρόπαιον νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ τέκνον τῆς εἰς τροφόν, ἥτις ἄλλως εἶνε καὶ δυσεύρετος, ἐπειδὴ ἐκάστη μητήρ φροντίζει περὶ τοῦ ἰδίου της τέκνου καὶ δὲν ἔχει διληγ θρεπτικήν, δυναμένην ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ μητρικὸν γάλα. Ἐντεῦθεν παθίσταται εὐεξήγητον, διὰ τί πολλάκις ἐν Ἰαπωνίᾳ μία μητήρ θηλάζει τὸ τέκνον τῆς μέχρι τοῦ πέμπτου ἔτους, αἰσθάνατον δὲ μεωρεῖ τὴν ἐπὶ τρία ἔτη ἐκπλήρωσιν τοῦ παθητικοῦ τούτου.

Κατὰ τὸν τρίτον τοῦτον συσφίγγονται ἀδιαρρήκτως οἱ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνων, ἵδικ δὲ τῶν υἱῶν, οἱ δποῖοι ἀφοσιοῦνται πρὸς τὰς μητέρας των μέχρι βαθυτάτου γήρατος. Πολλάκις δὲ μίδις πρώτιστον τῶν παθητικῶν του θεωρεῖ τὴν πρὸς τὴν μητέρα στοργὴν, ὡς ἐκ τούτου δὲ οὐχὶ σπανίως συμβαίνει αἱ πρεσβύτεραι γυναῖκες, δχι μόνον νὰ ζῶσι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου

ΤΕΙΟΠΟΣΙΑ.

των ἐν ἀνέσει καὶ εὐπορίᾳ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔξασκῶσι μεγάλην ἐπιρροήν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς οἰκογενείας των, ἐν ᾧ ἡ ἀτέκνος σύζυγος ἐφελκύει τὴν προσοχὴν ποῦ συζύγου τῆς, μόνον ἐφ' ὅσον διατηροῦνται

ἀπαραμείωτα τὰ θέλα-
γητρά της. Οἱ δε-
σμοὶ τοῦ γάμου ἐν
Ἰαπωνίᾳ συνάπτονται
λίαν εὐκόλως, αἱ δὲ
μεταξὺ τῶν συζύγων
σχέσεις εἶναι χαλαραὶ
τόσον, ὃς τε εὐκόλως
ὁ δυσαρεστηθεὶς σύ-
ζυγος νὰ δύναται ν'
ἀποπέμψῃ τὴν ἀτέ-
κνον σύνευνόν του.

Ἡ πολυγαμία, ὅσον
καὶ περιωρισμένη, ἐπι-
κρατεῖ ὅμως εἰς τὰς
ἀνωτέρας καὶ εὐπο-
ρωτέρας τάξεις, ὅπου
βεβαίως συνυφαίνον-
ται πολλαὶ ῥάβδιουρ-
γίαι καὶ συμβαίνου-
σιν ἕριδες, διὰ παντὸς καταστρέφουσαι τὴν οἰκογενειακήν
γαλήνην καὶ εὐτυχίαν.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου εἶναι ἀπλουστάτη, διότι συνίστα-
ται μόνον εἰς τὸ νὰ κενώσω-
σιν ἀπὸ κοινοῦ ἀμφότεροι οἱ
σύζυγοι ἐν κύπελλον πλῆρες
σάκε, ἣτοι ὅρυζώδους σίνου,
τοῦ ἐθνικοῦ ποτοῦ τῶν Ἰα-
πωνών. Ἡ πρᾶξις αυτη πρέ-
πει νὰ τελεσθῇ μετ' ἐπιση-
μότητος ἔμπροσθεν ἀρισμέ-
νου τινὸς ἀριθμοῦ προσκεκλη-
μένων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ συζύ-
γου. Οἱ τόσον εὐκόλως συν-
απτόμενοι γάμοι, δύνανται
ἐπίσης εὐκόλως καὶ νὰ δια-
λυθῶσιν, ὑπὸ τοῦ ἀνδρός ἐν-
νοεῖται. Ἔὰν ἡ σύζυγος δὲν
τῷ ἀρέσκῃ πλέον, εὑρίσκει
μίαν οἰανδήποτε ἀσήμαντον
ἀφορμήν, ὅπως τὴν ἀποπέμψῃ.
Ἀρκεῖ δὲ νὰ τῇ διατάξῃ ἐγ-
γράφως, ὅπως ἐγκαταλείψῃ
αὐτοστιγμεῖ τὴν οἰκίαν του
διὰ τὸν καὶ τὸν λόγον, π. χ.
ἔνεκα Ἑλλείψεως σεβασμοῦ
πρὸς αὐτὸν. ἡ πρὸς τοὺς γο-
νεῖς του. Μεθ' ὑπομονῆς καὶ
ἀγενοῦ παραπόνων ἐγκαταλεί-
πει τὸ ἀτυχές καὶ ἀδύνατον
πλάσμα τὴν ἔστιαν τῆς ἐν
πάσῃ περιπτώσει προβληματι-
κῆς εὐτυχίας του, ἐνδύεται
τὴν στολήν, ἣν τῇ ἀφίνει ὁ
σύζυγος, ὑποκλίνεται φιλο-
φρόνως πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν

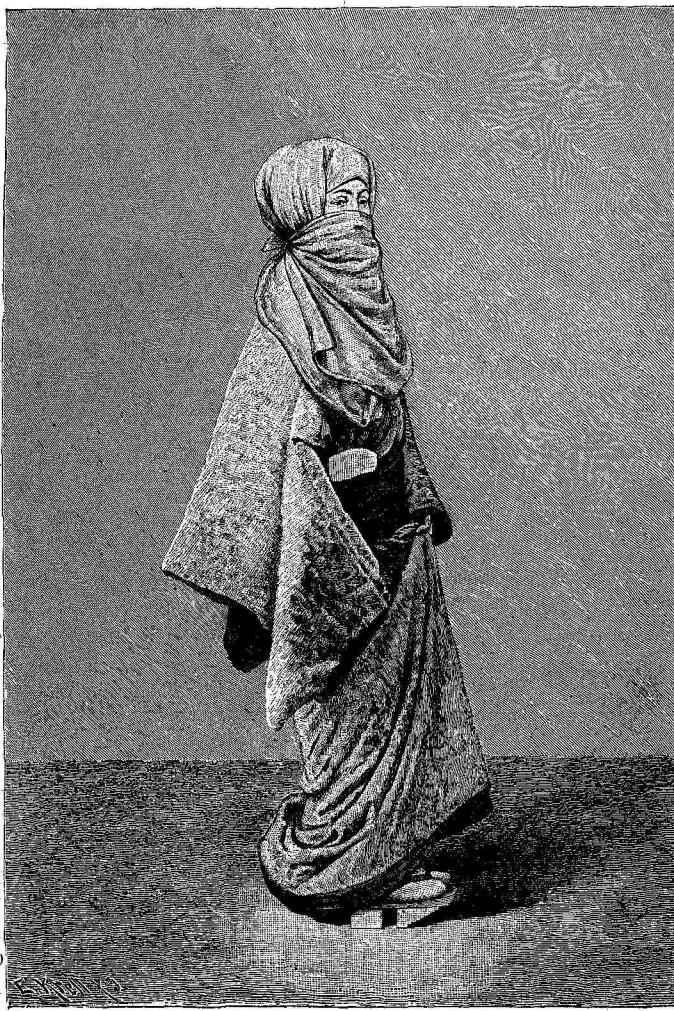
ἀποχαιρετίζει. Πάντα τὰ ὑπάρχοντά της, καὶ τὰ τέκνα τῆς
ἀκόμη, ὁφεῖται ν' ἀφίσῃ παρὰ τῷ συζύγῳ, καὶ ἀπέρχεται
ἴνα παρηγορηθῇ μετὰ τῶν ὅμοιοπαθῶν τῆς καταφεύγουσα
εἰς τὴν πατρικὴν
ἔστιαν, ἢ εἰς τὸν
οἴκον συγγενῶν καὶ
φίλων, καί, ἐὰν ἡ
τύχη τῇ δειχθῇ εὐ-
μενής, ὑπανδρεύεται
ἔτερον ἄνδρα.

Ἐνεκα τῶν ἀπε-
ριορίστων τούτων δι-
καιωμάτων τοῦ ἀν-
δρὸς ἀποδίδεται φυ-
σικῶς μεγίστη σπου-
δαιότης εἰς τὴν ἀνα-
τροφὴν τῶν θυγατέ-
ρων, διὰ να δύνανται
αῦται διὰ προτερη-
μάτων καὶ ἄλλων
ἀρετῶν νὰ προελ-
κύωσι πρὸς ἔσωτάς
μονίμως τοὺς ἀνδρας·
εἰς τοῦτο καὶ μόνον

κυρίως συνίσταται ἡ ἀγωγὴ τῆς νεόνιδος ἐν Ἰαπωνίᾳ. Πρὸς
ἔπαινον ὅμως τῶν Ἱαπωνίδων πρέπει συγχρόνως νὰ μηδο-
νευθῇ, ὅτι ἀδιακόπως φροντίζουσι νὰ ἔχωσι τὸν οἴκον των
καθάριον καὶ εὐπρεπῆ. Ὁστις
ἐκ πειργραφῶν καὶ εἰκόνων
γνωρίζει τὰ πρωτογενῆ καὶ
ἀπλούστατα οἰκήματα τῶν
Ἱαπωνῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ
φαντασθῇ πῶς ταῦτα διακο-
μοῦνται μετὰ τόσης εὐπρε-
πείας καὶ κομφότητος, κα-
τόρθωμα ποιεῖται μόνον
εἰς τὴν καθαρίστητα καὶ φι-
λοκαλίαν τῶν γυναικῶν. Τὸ
μόνα σχεδὸν οἰκιακὰ σκεύη
εἶναι αἱ πλεκταὶ φιάλαι, αἱ κα-
λύπτουσαι τὸ δάπεδον καὶ
κατασκευαζόμεναι ἐξ εἰδους
τινὸς χόρτου, ἀποδίδοντος εἰς
αὐτὰ ποιάν τινα ἐλαστικό-
τητα. Ἐπὶ τῶν φιάλων τού-
των ἀνελίσσεται καθ' ἐκά-
στην ὅλος ὁ οἰκογενειακὸς
βίος· οὐδεμία ἔδρα ὑπάρχει,
οὐδεμία τράπεζα, ὡς τὰς ἡμε-
τέρας, οὐδεμία κλίνη, οὐδε-
μία ἱματιοθήκη. Κατὰ τὴν
ἄραν τοῦ γεύματος τίθεται
ἔμπροσθεν ἐνὸς ἐκάστου τῶν
ὅλαξ ἐπὶ τῶν φιάλων καθη-
μένων μελῶν τῆς οἰκογενείας
μικρὸν καὶ χαρηγλὸν τραπέζιον,
ἐφ' οὗ μετὰ παραδειγματικῆς
φιλοκαλίας καὶ χάριτος εὐρί-
σκούται κατατεταγμέναι αἱ
μικύλαι λοπάδες τῶν φαγη-

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΛΙΣΙΝ.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΣΤΟΛΗ.

τῶν. Ἡ αὐτὴ κομψοπρέπεια ἐπικρατεῖ καὶ κατὰ τὴν τεῖλοποσίαν, εἰς ἣν εἶνε ἐκδεδομένοι οἱ Ἰάπωνες. Ὁπως δὲ τρώγουσι καὶ πίνουσι, οὕτω καὶ κοιμῶνται, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ψιάθων προεγγιζόυσης τῆς νυκτός, ἔξαπλοῦται ἐπ' αὐτῶν παχὺ στρῶμα ἐκ βάμβακος, ἐφ' οὗ κατακλίνεται δὲ θέλων νὰ κοιμηθῇ.

Αἱ γυναικεῖς τῶν μεσαίων τάξεων ὀφείλουσιν αἱ Ἰδιαι νὰ μαγειρεύωσι, μόνον δὲ εἰς τοὺς οἱ κούς τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ζένων ἐπιτρέπεται ἡ εἰξοδος ἐμμίσθων μαγείρων, ἐκμανθανόντων τὴν μαγειρικὴν τέχνην ἐν εὔρωπαικοῖς ξενοδοχείοις. Ἐδος δὲ εἶνε νὰ τρώῃ μόνος δικοδεσπότης καὶ διαρκοῦντος τοῦ φαγητοῦ νὰ ὑπηρετήται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς συζύγου του, ητις μόνον, ἀφ' οὗ φάγῃ καὶ εὐωγηθῇ ὁ ἀνήρ, ὀφείλει νὰ γευματίσῃ ἡ νὰ δειπνήσῃ, μπρετούμενη, ἐὰν ήνε πλουσία, ὑπὸ τῶν θεραπαίων τῆς. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τότε μόνον θὰ εὐχαριστηθῇ τρώγουσα, ὅταν ήνε πεπεισμένη δὲν ἔστερημη τινός διάνηρ της καὶ εὐχαριστήθῃ ἐκ τῆς προδυμίας της. Ἐὰν ἔξακολουθήσῃ πατορθοῦσα τοῦτο διαρκῶς καὶ συγχρόνως διατηρῶνται τὰ θέληματα της, δύνανται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ μείνῃ ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τὴν στέγην του, ἀλλὰ καὶ μεδ' ὅλα ταῦτα πάντοτε κρέμαται ὑπὲρ τὴν

κεφαλήν της τούς ζίφος τοῦ Δαμοκλέους. Αἱ γυναικεῖς αὖται διπλάσιποτε εὐρίσκονται εἰς πολὺ καλλιέργειαν θέσιν τῶν πολυαριθμων ἐκείνων ὅμογενῶν των, αἵτινες δὲν ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ ἀφιεροῦνται εἰς τὸ θεατρικὸν ἐπάγγελμα ὡς ἀστοί ή χορεύτριαι, καὶ πρὸς τοῦτο ἀνατρέφονται. Ἡ τέχνη τῶν ἀστῶν συνίσταται κυρίως εἰς τὸ νὰ κρούωσι τὸ λεγόμενον

Κότο, μέγα καὶ

δυσκίνητον ἔγχορδον μουσικὸν ὅργανον, καὶ τὴν μικρὰν τρίχορδον σαμίζειν (ἐν εἰκόν. 6), δι' οὓς συνήθως συνοδεύεται τὸ ἄσμα.

Σὺν τῇ μουσικῇ καὶ τῷ παντομικῷ χορῷ ἀποκτῶσιν αἱ νεάνιδες αὖται καὶ ἴδιαιτέραν τινὰ δεξιότητα περὶ τὸ ἐνδύεσθαι κομψοπρεπῶς καὶ φιλαρέσκως. Δὲν δυνάμεθα ἀληθῶς νὰ ἴσχυοι σθῶμεν διὰ τὸ ἱματισμός των, κατὰ τὰς ημετέρας τούλαχιστον ἴδεας, εἶνε κομψὸς καὶ ἐπίχαρις, ἔχει ὅμως καὶ αὐτὸς τὰ πλεονεκτήματά του, καὶ πρῶτον τούτων εἶνε ἡ ἀπὸ τοῦ συρμοῦ ἀνεξαρτησία του. Τὰ ἐνδύματα τῶν περιπάτων δὲν εἶνε διάφορα τῶν κατ' οἰκον φερομένων, ἔξερχόμεναι ὅμως αἱ Ιαπωνίδες φέρουσι μεγάλα ξύλινα σανδάλια, ἐστερημένα πάσης χάριτος καὶ κομψότητος, πολὺ ὅμως προτιμότερα τῶν κινεζικῶν πεδίλων, δι' ὃν στρεβλοῦσι καὶ παραμορφόνουσι τοὺς πόδας των αἱ γυναικεῖς τῆς Σινικῆς. Ἄλλ' ἡ κόμμωσις αὐτῶν δὲν εἶνε ὅλως ἀκομφος, χάριν δ' αὐτῆς καταβάλλονται πολλὰ φροντίδες

καὶ ὑπάρχουσιν ἴδιαιτεροι κομμωταί, γένους θηλυκοῦ, ἐννοεῖται, πρὸς τοὺς ὄποιους καταφέγγουσι καὶ αὐταὶ αἱ τῶν κατωτάτων τάξεων γυναικεῖς. Μεγάλην ἐπίσης δεξιότητα ἀπαιτεῖ ἡ φιμμιθίωσις καὶ τὸ βάψιμον τοῦ προσώπου καὶ τοῦ τραχήλου. Ἡ ἔξις αὗτη εἶνε γενικῶς διαδεδομένη, διότι σπανίως ἀπαντᾶται νεαράν. Ιαπωνίδα μὴ ἔχουσαν βεβαυμένον τὸ πρόσωπόν της δι' ἐρυμροῦ χρώματος. Ἄλλοτε αἱ οὐηλῆς περιωπῆς κυρίαι, ὡς σημεῖον τῆς τάξεως των, ἔφερον ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἀντὶ τῶν ἔξυρισμένων ὀφρύων, δύο στρογγύλας μελαίνας κηλίδας, ἀλλ' ὃ συρμὸς οὗτος παρῆλθεν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἔμειναν ἀλλαιχρω-

ΙΑΠΩΝΙΣ ΑΟΙΔΑΣ.

ΚΥΡΙΑ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ.

ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΙΤΕΣ ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ.

ματιστικαὶ συνήθειαι, δι' ὃν ὅχι μόνον δὲν ἔξωραῖς ουσιν αἱ ἀπλοῖκαὶ Ἰαπωνίδες τὸ πρόσωπόν των, ἀλλὰ τὸ παραμορφόνουσι καὶ τὸ καθιστῶσιν ἔτι δυσειδέστερον.

Περιττὸν εἶνε μετὰ τὰ λεχθέντα νὰ ἐκταθῆμεν περισσότερον· εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν Ἰαπωνίᾳ γυναικείου βίου καὶ ν' ἀναφέρωμεν ὅλας τὰς ἐλλείψεις του. Ἀρκεῖ μόνον νὰ προειδοποιηθείει, διτὶ ν' Ἰαπωνίς ὅχι μόνον δὲν ἔχει ὑπαρξίαν,

ἀλλὰν καὶ νὰ ὄνομασθῇ ἀνθρωπίνην, ἀλλὰ καὶ στερεῖται πάσης προστασίας καὶ μπεραστίσεως τῶν δικαίων της, ἐκ μέρους τῶν νόμων. Ἐν δὲ μέλλῃ ποτὲ ν' ἀνατείλῃ καὶ διὰ αὐτᾶς, τὰς διὰ τόσων ἀρετῶν ἐκ φύσεως πεπροικισμένας, ήμέρα ἐλευθερίας καὶ χειραφετήσεως, περὶ τούτου γινώσκουσι καὶ δύνανται νὰ προφήτεύσωσι μόνον οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ Κυβερνήται τῶν τυχῶν τῆς Ἰαπωνικῆς μεγαλονήσου.

ΕΘΝΟΓΡΑΦΟΣ.

Η ΕΠΑΙΤΙΣ.

(συνέχεια).

XVIII.

Ο μηχανικὸς ὑπεδέχθη αὐτοὺς πρὸ τῆς θύρας· αὐτὸς ἦτο μετριόφρων ἀνθρωπος, ἀπήλαυνεν δύμας καλλίστης ὑπολήφεως ὡς δεξιώτατος τεχνίτης. „Ἀκόμη τίποτε δὲν ἔματες;“ ἥρωτήσεν ἀποτόμως δ Φάλδνερ καὶ ἐσκυμρώπατε. „Ἡ ἀλήθεια εἶνε, διτὶ ν' αὐτὸς δ ἀνταποκριτής μου ἐστὸ Λονδίνον εἶνε ἔνας παληγάνθρωπος καὶ τὸν πρέπει πρέμασμα, ἢ Ἐσύ, καὶ Ἄρχιμηχανικέ, θὰ ξεύρης μόνον κλειδαριᾶς νὰ φκιάνης, ὅχι δύμας καὶ νὰ στήσης ἔνα ἀτμόμυλον, καθὼς παινεύμηκες μὲ σκοπὸν νὰ με ἀπατήσῃς.“

Ο δύξμιορος ἀνθρωπος ἐφάνη πολὺ στενοχωρημένος ἐκ τῶν λόγων τοῦ Βαρώνου· ζωηρὸν ἐρύθμημα ἔβαψε τὸ πρόσωπόν του καὶ πικροὶ λόγοι ἐπλανῶντο εἰς τὰ χεῖλη του, κατέπνιξεν δύμας αὐτοὺς καὶ προεπάθησε νὰ κατανικήσῃ τὴν ξέχαψιν τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως του. „Ἐπιτρέφατε μοι, κύριε Βαρώνε, ἀπήντησε μετ' ὀλίγον, „νὰ δικιάσω καὶ ἔγω. “Οταν μοι δοθῇ ἥριθμημένον σχέδιον μηχανῆς, ἐφ' οὐδεικύνονται μετὰ πάσης ἀκριβείας τὸ σύνολον τῶν τροχῶν καὶ τῶν ἐλίκων, μὲ πολλὴν εὐκολίαν δύναμαι νὰ συναρμολογήσω αὐτά, καὶ ἀν' ἀκόμη δὲν ἔβλεπον ποτέ προηγουμένως δύμοιον μηχανισμόν. Ἀλλὰ πρέπει νά με ἀφήσετε ὅλας διόλους ἐλέυθερον, καὶ τότε Σᾶς ὑπόσχομαι, διτὶ ὅλα θὰ πάνε καλά· ἐνῷ τώρα Ἐσεῖς“

— „Ἄ! ἐπειδὴ λοιπὸν ὅλιγον ἀνακατώθηκα καὶ ἔγῳ 's τὴν δουλειὰ καὶ 'S' ἐβοήθησα, αὐτὸς θέλεις νὰ 'πῆς; “Ολον τὸ σφάλμα ἐπιρρίπτεις τοῦ λόγου Σου 'c ἐμένα; Ἀλλά, βρὲ ἀδελφέ, Ἐσύ εἶσαι μηχανικὸς καὶ λέγεις, διτὶ δὲν εἶδες 's τὴν ζωὴν Σου τοιαύτην μηχανῆν ἀκόμη, ἐνῷ ἔγῳ εἶδα καὶ μία, εἶδα καὶ δύο καὶ τρεῖς, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ξεύρω πολὺ καλά, διτὶ οἱ μεγαλείτεροι ἐκεῖνοι τροχοὶ θὰ βαλθοῦν εἰς τὸ μέσον ἐκείνου τοῦ κυλίνδρου καὶ οἱ μικρότεροι ὅλιγον ὑψηλότερα θὰ ἔλθουν“

— „Θεέ μου! Θεέ μου! Ἡ εὐγενεία Σας“, ὑπέλαβεν ὁ ἀτυχής τεχνίτης, „πήρατε μηχανῆν ὅλως διαφόρου κατασκευῆς· αὐτὸς φαίνεται εἰς τὸ σχέδιον ἐδῶ“

— „Σχέδιον καὶ αἰωνίως πάλιν σχέδιον φάλλεις, ἀδελφέ, ἐνῷ δλαις ἡ μηχαναῖς τοῦ κόσμου δὲν διαφέρουν ἀναμεταξύ τους. Ἐγὼ μόνον ἥπατήμην ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη καὶ ἔρριψα ἔνα σωρὸ χρήματα 's τὴν θάλασσαν!“

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆρεν δ Φρέβεν τὸ σχέδιον εἰς τὰς χεῖράς του καὶ το ἔβλεπε. Εἶδε πόσον ἀπλοῦς ἦτον δ μηχανισμὸς καὶ ὠραῖος, καὶ ἔβλεπεν διτὶ ἀπητεῖτο μόνον ν' ἀρμόζωσιν οἱ τροχοὶ καὶ αἱ ἐλικες, καὶ ἦτο κατόπιν εὔκολον νὰ στηθῇ. Ο ἔδιος εἶχε σπουδάσει ἀλλοτε Μαθηματικὰ καὶ Φυσικὴν σπουδαίως καὶ εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐπειτα μετὰ τοῦ φίλου του τὰ σπουδαιότερα ἐργοστάσια τοῦ κόσμου· ἐπειδὴ

δμως εἶχε τὴν συνήθειαν ποτέ νὰ μὴ δικιάσω περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μαθήσεως, ἐνορίζετο ὑπὸ τοῦ Φάλδνερ, μέγα, ὡς γνωστόν, φρονοῦντος ἐπὶ τὴν πανδαιμοσύνη του, διτὶ ὅλιγα ἢ οὐδὲν ἐγγνώριζεν ἐκ τῆς μηχανικῆς. „Οταν λοιπὸν εἶδεν ὅτι ἥπειλεῖτο φοβερωτέρα ἔκρηκτις τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ φίλου του, ἀπηγμύνθη πρὸς τὸν μηχανικόν, ἥρητησεν αὐτὸν περὶ τῶν διαφόρων τῆς μηχανῆς τεμαχίων, ὅσα ἤσαν ἔζωραφισμένα ἐπὶ τοῦ σχεδίου, καὶ διατίνος τὰ εὕρισκε καὶ εἶδον εὐθὺς ἀμφότεροι πόσον ὅλα ἀρμόζουσι πρὸς ἀλληλα, εἴπε πρὸς τὸν Φάλδνερ. „Στοιχηματίζω, φίλε μου, διτὶ διύλου δὲν ἥπατήμην ἀπὸ κανένα. “Ολα ἀρμόζουν κατὰ τὰ γράμματα. Ἐδῶ εἶνε αἱ ἐλικώσεις δι' ὃν συγκοινωνοῦσι τὸ ἐλαιοτριβεῖον καὶ τὸ πιεστήριον. Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔτση θὰ ταιριάξουν.“

— „Ο Θεός Σᾶς ἔστειλεν ἐδῶ!“ ἀνέκραξε περιγκαρῆς δ μηχανικός. „Πῶς τὸ ἐπετύχατε εύθύνης! Ἐχετε δίκαιοι· τὰ γράμματα ὅδηγοιν ὥραῖα!“

— „Η μηχανὴ εἶνε ἀπλούστατη“, ἐξηκολούθησε λέγων δ Φρέβεν, „καὶ ἡ πλάνη τοῦ φίλου μου προηλθεν ἐκ τούτου, διτὶ ἔχει κατὰ νοῦν τὴν πλοκὴν συνθετώτερων μηχανισμῶν, οἱ διόποιοι βεβαίως ἔχουσιν ὅλως διάφορον μορφήν. Ἐνθυμεῖσαι ἀρά γε, Φάλδνερ, διτὶ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Σμιθ εἶχομεν ἵδετε ἐλαιοτριβεῖον δύμοιον σχεδὸν τὴν κατασκευήν;“

Ο Βαρώνος κατώρθωσε νὰ κρύψῃ τὴν ἐκπλήξιν του ὑπὸ εἰρωνικὸν μειδίαμα, μεθ' οὐ προεξέβλεπε διτὲ μὲν τὸν φίλον του, διτὲ δὲ τὸν μηχανικόν. „Κάμετε διτὶ θέλετε“, εἴπε μετ' ἀδιαφορίας· „ἔγῳ τὴν μηχανῆν τὴν ἔχω γιὰ χαρένην· θὰ ἤταν βέβαια φρονιμώτερον ἀν' ἔφερνα κανένα Ἀγγλον μηχανικὸν μαζῆ μὲ τὴν μηχανῆν. “Ελα τώρα καὶ Σὺ τώρα, κύρι Φρέβεν, νὰ δοκιμάσῃς τὴν τύχην Σου· μετὰ δύο-τρεῖς ὥρας θὰ ἐπιστρέψω διὰ νὰ Σὲ πάρω, καὶ πιστεύω ὡς τότε νὰ χορτάσῃς ἀπὸ μηχανικήν. Σὲ ξεύρω δὰ τι ἀμάθεια Σὲ δαιρίνεις ὡς πρὸς αὐτὸς τὸ κεφάλαιον.“ Καὶ ἔξηλθεν δ Φάλδνερ σφυρίζων. Μετ' ὀλίγον ἀνέβη τὸν ἵππον του καὶ διηγήθη διτὶ τὰ ἐνδότερα τοῦ δάσους.

Αλλ' δ Φρέβεν διέταξεν εὐθὺς ν' ἀποσυντεθῇ πᾶν διτὶ συνηρημολογήθη κατὰ τὰς αὐθιμαρέτους ὑποδείξεις τοῦ Βαρώνου. Διετάχθησαν οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ γράμματα, καὶ εἰς ταῦτα ἀσχολούμενος δ Φρέβεν ἐγίνετο βαθυμηδὸν φαιδρότερος, διότι διεσκεδάζοντο τὰ νέφη ἀπὸ τοῦ νοῦ του καὶ ὑπομειδῶν παρετήρει τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ μηχανικοῦ, διτὶς μὲ προφανῆ χαρὰν συνειργάζετο αὐτῷ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀνθρωποι τοῦ Φάλδνερ ἐνόμιζον πλέον αὐτὸν καὶ ἐσέβοντο ὡς ἀρχιτεχνίτην τῆς μηχανικῆς. Χαρᾶς καὶ ζωῆς ἐπληρώθη τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἐργαστήριον, ἐν τῷ διόποιῳ πρὸ τῆς μεσημβρίας ἡκούοντο μόνον αἱ προσταγαὶ καὶ αἱ βλασφημίαι τοῦ Βαρώνου ἀφ' ἐνὸς καὶ αἱ παρακλήσεις καὶ